Dosarul:nr.2r-2912/24 Judecător: Iraida Secrieru-Coșleț
2-24110634-02-25r-13112024

D E C I Z I E

08 mai 2025 mun. Chișinău

Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

în componentă:

Președintele ședinței, judecătorul Marina Anton

Judecătorii Dorin Dulghieru și Constantin Roșca

examinând fără participarea părților recursul declarat de executorul judecătoresc Bezede Vladimir, în cauza civilă la demersul executorului judecătoresc Bezede Vladimir, cu privire la aplicarea interdicției de a părăsi teritoriul Republicii Moldova pe un termen de 6 luni debitorului Garea Ivan, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din ***** prin care s-a respins demersul,

c o n s t a t ă:

La data de 01 octombrie 2024, executorul judecătoresc Bezede Vladimir, a înaintat un demers în instanța de judecată cu privire la dispunerea aplicării interdicției de a părăsi țara în privința debitorului Garea Ivan.

În motivarea demersului a indicat că în biroul executorului judecătoresc Bezede Vladimir la executare se află procedura executorie *****din data de *****emis de Biroul Vamal Centru, privind încasarea de la Garea Ivan, a.n.***** cu domiciliul în or. Căușeni, str. Dimitrie Cantemir *****, în beneficiul statului a sumei amenzii în mărime de ***** lei.

În urma intentării procedurii de executare debitorului i s-a expediat copia încheierii de intentare a procedurii de executare, pe care a recepționat-o şi citat la biroul executorului judecătoresc. Debitorul nu s-a prezentat niciodată la biroul executorului judecătoresc și nu a achitat datoria. Totodată, debitorul nu este angajat în câmpul muncii, iar deși deține conturi bancare la instituțiile financiare din RM, cuantumul resurselor financiare nu sunt suficiente pentru a stinge creanța datorată.

Din motivele indicate, creditorul urmăritor a înaintat o cerere prin care a solicitat executorului înaintarea unui demers în instanță de judecată Chişinău, cu sediul Centru pentru a intenta investigații de căutare față de debitor şi a-i interzice părăsirea țării, de asemenea de a-l aduce forțat la executor conform art. art. 64,72, 73 al Codului de executare.

În legătură cu cele expuse supra, biroul executorului judecătoresc a întreprins un ansamblu de măsuri întru executarea prevederilor documentului executoriu, în conformitate cu prevederile art. art. 10, 60, 62, 63, 65, 66, 67, 75 al Codului de executare inclusiv sechestre şi interdicții, iar debitorul a ignorat prevederile art. art.8, 10, 21, 22, 23 al Codului

de executare, în pofida faptului că sânt obligatorii, fiind pus la curent în repetate rânduri despre necesitatea achitării datoriei conform art. 67 Codului de executare.

Odată cu intentarea procedurii executorii față de debitor au fost aplicate un șir de măsuri de asigurare a executării documentului executoriu, sechestre şi interdicții şi prin comunicatele informative primite, s-a constatat că debitorul nu dispune de bunuri mobile şi imobile, de asemenea nu dispune de mijloace de transport, din ce motiv la moment s-au epuizat măsurile ce urmează a fi întreprinse de executor pe motiv că nu se cunoaște locul domiciliului întru prelungirea acțiunilor de executare silită şi nu este posibil de a prelua de la debitor o obligație conform prevederilor art. 44 alin. (3) Codului de executare.

Astfel, măsurile aplicate până la moment sânt insuficiente şi de alte măsuri de asigurare a executării documentului executoriu executorul nu dispune.

În consecință, solicită executorul judecătoresc aplicarea interdicției de a părăsi țara pe un termen de 6 luni conform art. 64 Codul de executare în privința debitorului Garea Ivan.

În conformitate cu art.269 alin.(4) Codul de procedură civilă, încheierile privind procedura de executare se emit unipersonal, fără citarea participanților la proces, cu excepția cazurilor în care judecătorul apreciază că este necesară prezenţa participanților la şedinţă de judecată. Prin prisma normelor invocate supra, judecătorul a informat, cu aviz de recepție, debitorul și creditorul cu privire la demersul executorului judecătoresc cu acordarea posibilității de a prezenta instanței de judecată referința și probe pe care își întemeiază pretențiile, ultimii, însă nu au uzat de dreptul de a susține poziția de apărare, motiv pentru care judecătorul a considerat posibilă examinarea demersului în baza probelor la dosar.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din ***** demersul executorului judecătoresc Bezede Vladimir cu privire la aplicarea interdicției de a părăsi teritoriul Republicii Moldova pe un termen de 6 luni debitorului Garea Ivan, a fost respins ca neîntemeiat.

La data de 05 noiembrie 2024, executorul judecătoresc Bezede Vladimir a contestat cu recurs încheierea instanței de fond, solicitând casarea acesteia, cu soluționarea prin decizie a problemei respective.

În motivarea recursului recurentul a invocat că instanța de fond neîntemeiat a respins demersul executorului judecătoresc cu privire la aplicarea interdicției de a părăsi teritoriul Republicii Moldova pe un termen de 6 luni debitorului Garea Ivan, invocând că executorul judecătoresc nu ar fi prezentat probe suficiente în vederea constatării faptului că debitorul nu se află la adresa vizei de domiciliu sau locul lui nu este cunoscut.

Mai mult, din constatările făcute debitorul poate părăsi hotarele țării ceea ce va fi o piedică în executarea doc/ex, or potrivit art.64 Cod de executare, în cazul în care interdicție de a părăsi țara se aplică în cel mult 6 luni de către judecător, la demersul executorului judecătoresc, doar atunci când prezența debitorului este necesară pentru executarea eficientă a documentului executoriu și doar după luarea măsurilor de asigurare a executării documentului executoriu, cu obligarea executorului judecătoresc de a efectua periodic un control privind necesitatea menținerii acestei interdicții, încheierea instanței de judecată se execută imediat, însă poate fi atacată cu recurs.

Un alt punct în respingerea demersului de către instanță a fost mențiunea că la demersul înaintat executorul judecătoresc nu ar fi anexat suficiente dovezi în acțiunile întreprinse, iar în esență instanța ar obliga executorul judecătoresc să întreprindă careva măsuri convenabile acesteia pentru a admite demersul înaintat, or aceasta este un absurd, instanța prin astfel de

motivații a ieșit din limita judecării cauzei, sau art.64 Cod de executare prevede altceva decât cele constatate în încheierea supusă recursului.

Susține că în cazul în care această măsură asiguratorie va fi aplicată, executorul poate să întreprindă acțiuni de executare silită, iar în cazul dat executorul este în imposibilitate să întreprindă careva acțiuni sau debitorul este indiferent la cele întreprinse.

În continuare celor menționate relevă că potrivit prevederilor art.16 din Codul de procedură civilă, (1) Hotărârile, încheierile, ordonanțele şi deciziile judecătorești definitive, precum şi dispozițiile, cererile, delegațiile, citațiile, alte adresări legale ale instanței judecătorești, sînt obligatorii pentru toate autoritățile publice, asociațiile obștești, persoanele oficiale, organizațiile şi persoanele fizice şi se execută cu strictețe pe întreg teritoriul Republicii Moldova.

În concluzie, consideră executorul judecătoresc că încheierea instanței ca una ilegală, lipsită de orice temei juridic şi necesită a fi casată, cu aplicarea în privința debitorului Garea Ivan a interdicției de părăsire hotarelor țării, dat fiind faptul că până în prezent documentul executoriu din 2022 nu este executat, astfel dreptul creditorului recunoscut prin lege a fost încălcat, iar procedura de executare silită are sarcina de a contribui realizarea acestui drept, iar măsurile de asigurare a executării au fost aplicate în anul 2022, precum şi pe toată perioada procedurii de executare, iar în privință debitorului urmează procedura de atragere la răspundere.

Conform prevederilor art.426 alin.(3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului şi a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii contestate, prin prisma argumentelor invocate în recurs în cumul cu materialele pricinii, Colegiul Civil consideră că recursul urmează a fi admis cu casarea încheierii instanței de fond, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art.427 lit. c) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul şi să caseze integral sau parțial încheierea, soluționând prin decizie problema respectivă.

Potrivit dispozițiilor art.64 din Codul de executare, în cazul când prezența debitorului la anumite acțiuni de executare este impusă de lege, de documentul executoriu sau când executorul judecătoresc ori creditorul o consideră necesară, iar locul de aflare a debitorului nu este cunoscut, instanța de judecată, la demersul executorului judecătoresc sau la cererea creditorului, adoptă o încheiere de căutare a debitorului. Demersul executorului judecătoresc privind căutarea debitorului se examinează pe baza materialelor anexate la demers. Instanța care examinează demersul poate dispune citarea participanților la proces şi a executorului judecătoresc pentru a se pronunța cu privire la temeiurile invocate în demers. Încheierea privind căutarea debitorului sau privind refuzul de a da debitorul în căutare poate fi contestată cu recurs.

Conform art.269 alin.(4) din Codul de Executare, încheierile privind procedura de executare se emit unipersonal, fără citarea participanților la proces, cu excepția cazurilor în care judecătorul apreciază că este necesară prezența participanților la ședința de judecată.

Astfel, din materialele acumulate în prezenta cauză se constată că în biroul executorului judecătoresc Bezede Vladimir la executare se află documentul executoriu nr. *****din data de *****emis de Biroul Vamal Centru, privind încasarea de la Garea Ivan, a.n. ***** cu

domiciliul în raionul or. Căușeni, str. Dimitrie Cantemir *****, în beneficiul statului a amenzii în mărime de ***** lei.

În urma intentării procedurii de executare debitorului i s-a expediat copia încheierii de intentare a procedurii de executare, pe care a recepționat-o şi citat la biroul executorului judecătoresc. Debitorul nu s-a prezentat niciodată la biroul executorului judecătoresc și nu a achitat datoria. Totodată, debitorul nu este angajat în câmpul muncii, iar deși deține conturi bancare la instituțiile financiare din RM, cuantumul resurselor financiare nu sunt suficiente pentru a stinge creanța datorată.

Din motivele indicate, creditorul urmăritor a înaintat o cerere prin care a solicitat executorului înaintarea unui demers în instanță de judecată Chişinău, cu sediul Centru pentru a intenta investigații de căutare față de debitor şi a-i interzice părăsirea țării, de asemenea de a-l aduce forțat la executor conform art. art. 64,72, 73 al Codului de executare.

În legătură cu cele expuse supra, biroul executorului judecătoresc a întreprins un ansamblu de măsuri întru executarea prevederilor documentului executoriu, în conformitate cu prevederile art. art. 10, 60, 62, 63, 65, 66, 67, 75 al Codului de executare inclusiv sechestre şi interdicții, iar debitorul a ignorat prevederile art. art.8, 10, 21, 22, 23 al Codului de executare, în pofida faptului că sânt obligatorii, fiind pus la curent în repetate rânduri despre necesitatea achitării datoriei conform art. 67 Codului de executare.

Odată cu intentarea procedurii executorii față de debitor au fost aplicate un șir de măsuri de asigurare a executării documentului executoriu, sechestre şi interdicții şi prin comunicatele informative primite, s-a constatat că debitorul nu dispune de bunuri mobile şi imobile, de asemenea nu dispune de mijloace de transport, din ce motiv la moment s-au epuizat măsurile ce urmează a fi întreprinse de executor pe motiv că nu se cunoaște locul domiciliului întru prelungirea acțiunilor de executare silită şi nu este posibil de a prelua de la debitor o obligație conform prevederilor art. 44 alin. (3) Codului de executare.

Astfel, măsurile aplicate până la moment sânt insuficiente şi de alte măsuri de asigurare a executării documentului executoriu executorul nu dispune.

În contextul pretențiilor deduse judecării, instanța de recurs reține că în conformitate cu prevederile art.5 alin.(1) CPC, ***orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească***, în modul stabilit de lege, ***pentru a-şi apăra drepturile încălcate*** sau contestate, libertățile şi interesele legitime.

În temeiul art.1 alin.(1) şi (2) Codul de executare, procedura de executare are sarcina de a contribui la realizarea drepturilor creditorilor recunoscute printr-un document executoriu prezentat spre executare, în modul stabilit de lege.

În scopul îndeplinirii sarcinii prevăzute la alin.(1), legislația privind executarea stabilește competența executorului judecătoresc, modul şi condițiile de executare silită a documentelor executorii.

Conform prevederilor art.10 alin.(l) Codul de executare, executarea silită reprezintă un ansamblu de măsuri, prevăzute de prezentul cod, prin care creditorul realizează, prin intermediul executorului judecătoresc, cu concursul organelor de stat abilitate, drepturile sale, recunoscute printr-un document executoriu, ***dacă debitorul nu-şi îndeplinește benevol obligațiile.***

Potrivit dispozițiilor art.22 alin.(1) lit. x) Codul de executare, executorul judecătoresc este în drept să solicite instanței judecătorești, ***la cererea creditorului, aplicarea faţă de***

debitor a interdicției de a părăsi ţara în cazul în care plecarea acestuia ar face imposibilă sau dificilă executarea hotărârii judecătorești.

Conform dispozițiilor art.22 alin.(2) Codul de executare, executorul judecătoresc este obligat să întreprindă măsurile prevăzute de lege pentru executarea operativă a documentelor executorii şi să explice participanților la procesul de executare drepturile şi obligațiile lor.

Totodată, potrivit art.74 Codul de executare, executarea silită se efectuează prin:

a) urmărirea mijloacelor băneşti în numerar ale debitorului;

b) urmărirea mijloacelor băneşti de pe conturile bancare ale debitorului;

c) urmărirea bunurilor debitorului prin aplicarea sechestrului pe bunuri si prin vânzarea sau administrarea lor silită;

d) urmărirea salariului, pensiei, bursei şi altor venituri ale debitorului;

e) urmărirea mijloacelor băneşti şi bunurilor debitorului care se află la terţi;

f) ridicarea de la debitor şi predarea către creditor a obiectelor indicate în documentul executoriu;

g) alte măsuri prevăzute de lege.

În temeiul art.64 Codul de executare, (1) Interdicția de a părăsi ţara în cel mult 6 luni se aplică de către judecător, la demersul executorului judecătoresc, doar atunci cînd prezența debitorului este necesară pentru executarea eficientă a documentului executoriu şi doar după luarea măsurilor de asigurare a executării documentului executoriu, cu obligarea executorului judecătoresc de a efectua periodic un control privind necesitatea menținerii acestei interdicții. Încheierea instanței de judecată se execută imediat, însă poate fi atacată cu recurs. Demersul executorului judecătoresc privind interdicția de a părăsi ţara se examinează pe baza materialelor anexate la demers, fără participarea părților. Instanța care examinează demersul poate dispune citarea participanților la proces şi a executorului judecătoresc pentru a se pronunța cu privire la temeiurile invocate în demers.

(1^1) Încheierea instanței de judecată prin care se dispune aplicarea interdicției de a părăsi ţara se trimite spre executare Poliției de Frontieră din subordinea Ministerului Afacerilor Interne.

(2) Dacă este necesară menținerea interdicției pe un termen mai mare, aceasta poate fi aplicată în mod repetat în urma unui demers motivat al executorului judecătoresc, dar nu mai mult de 3 ori în cadrul aceleiași proceduri de executare.

(3) În cazul încetării procedurii de executare în condițiile art.83 lit.a)–c) şi e)–g) din prezentul cod sau restituirii documentului executoriu, interdicția de a părăsi ţara se revocă de către executorul judecătoresc. În cazul în care în procesul de executare a documentului executoriu dispare necesitatea menținerii interdicției de a părăsi ţara, precum şi în cazul încetării procedurii de executare în condiţiile art.83 lit.d) din prezentul cod, această interdicție se revocă de către judecător la cererea executorului judecătoresc sau a părţilor în procedura de executare.

Conform Hotărârii Curţii Constituționale nr.7 din 05.04.2011 privind controlul constituționalității art.64 al Codului de executare, se specifică faptul că interdicția de a părăsi ţara, stipulată de art.64 din Codul de executare, este o măsură excepțională, fiind instituită pentru asigurarea executării documentului executoriu. Aceasta se aplică doar după ce au fost efectuate măsurile prevăzute de art.63 alin.(1) din Codul de executare.

La data de 01 octombrie 2024, executorul judecătoresc Bezede Vladimir, a înaintat un demers în instanța de judecată cu privire la dispunerea aplicării interdicției de a părăsi țara în privința debitorului Garea Ivan.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din ***** demersul executorului judecătoresc Bezede Vladimir cu privire la aplicarea interdicției de a părăsi teritoriul Republicii Moldova pe un termen de 6 luni debitorului Garea Ivan, a fost respins ca neîntemeiat.

La data de 05 noiembrie 2024, executorul judecătoresc Bezede Vladimir a contestat cu recurs încheierea instanței de fond, solicitând casarea acesteia, cu soluționarea prin decizie a problemei respective.

Raportând dispozițiile normelor suscitate la circumstanțele cauzei, evaluând soluția primei instanțe prin prisma raționalismului pretențiilor înaintate în raport cu circumstanțele de fapt și de drept invocate, ***Colegiul consideră că concluzia instanței de fond este una incorectă din următoarele raționamente.***

În acest context, urmează de indicat că în temeiul art.63 alin.(1) lit. b) Cod de executare, în scopul asigurării executării documentului executoriu, odată cu intentarea procedurii de executare, executorul judecătoresc este în drept să interzică debitorului de a săvârși anumite acte.

Colegiul civil reține că în privința debitorului Garea Ivan au fost aplicate măsuri de asigurare, dar care nu s-au soldat cu stingerea datoriei.

Totodată, reieșind din răspunsurile parvenite de la instituțiile deținătoare de registre și băncile comerciale, ***Colegiul civil constată că debitorul nu deținea careva bunuri mobile sau imobile înregistrate, nu dispune de mijloace financiare în vederea achitării datoriei.***

Astfel, deoarece măsurile dispuse de executorul judecătoresc Bezede Vladimir, în vederea asigurării executării documentul executoriu nr. *****din data de ***** emis de Biroul Vamal Centru, privind încasarea de la Garea Ivan, a.n. ***** cu domiciliul în or. Căușeni, str. Dimitrie Cantemir *****, în beneficiul statului a sumei amenzii în mărime de ***** lei, nu au dat careva rezultate, Colegiul consideră că prima instanță neîntemeiat a dispus respingerea demersului înaintat de executor, ***privind aplicarea interdicției de părăsire a teritoriului Republicii Moldova***, dat fiindcă se constată rea-credința debitorului, existența datoriei neachitate integral.

Or, odată cu înaintarea documentului executoriu spre executare, de către executorul judecătoresc au fost întreprinse un șir de acțiuni în vederea executării cu succes a documentului dat, fiind expediate scrisori în procedura de executare despre acțiunile întreprinse și comunicate drepturile și obligațiile acestora. În urma măsurilor au fost aplicate măsuri asiguratorii pe bunurile debitorului și aplicate interdicții și restricții la înaintarea acestora. Până în prezent un rezultat la toate acțiunile sus menționate nu s-a stabilit, dat fiind faptului că debitorul în mod direct se eschivează de la executarea documentului executoriu.

Mai mult ca atât, se constată că din data emiterii hotărârii de judecată s-au trecut aproape 3 ani, însă debitorul se eschivează de la executare hotărârii, astfel dreptul creditorului recunoscut prin lege a fost încălcat, iar procedura de executare silită are sarcina de a contribui la realizarea acestui drept, iar măsurile de asigurare a executării au fost aplicate în anul 2022, iar debitorul a fost deja recunoscut pentru neexecutarea hotărârii de judecată.

Colegiul reiterează că potrivit art.2 protocolul 4 la CEDO, oricine se găsește în mod legal pe teritoriul unui stat are dreptul să circule în mod liber şi să-şi aleagă în mod liber reședință sa.

Orice persoană este liberă să părăsească orice țară, inclusiv pe a sa. Exercitarea acestor drepturi nu poate face obiectul altor restrângeri decât acelea care, prevăzute de lege, constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru securitatea națională, siguranța publică, menținerea ordinii publice, prevenirea faptelor penale, protecția sănătății sau a moralei, ori pentru protejarea drepturilor şi libertăților altora. Drepturile recunoscute în paragraful 1 pot, de asemenea, în anumite zone determinate, să facă obiectul unor restrângeri care, prevăzute de lege, sunt justificate de interesul public într-o societate democratică.

În cauza Baumann vs. Franța (cererea nr. 33592/96 par.60) CtEDO a menționat că în sensul articolului 2 protocolul 4, doar măsurile care corespund scopurilor enumerate la paragraful trei din acest articol, permit autorităților statale, pe teritoriul cărora se găsește individul să-i limiteze dreptul la libera circulație chiar și temporar.

În cauza Reiner contra Bulgariei (nr. 46343/99 din 23 mai 2006) Curtea Europeană a estimat că din principiul proporționalității reiese că ***restricția privind dreptul de a părăsi țara sa din cauza unei datorii neachitate nu poate fi justificată decât în măsura în care urmărește un scop, perceperea datoriei, iar faptul că debitorul părăsește țara ar putea compromite șansele de a percepe suma în cauză***.

La caz, este constatată existența datoriei debitorului față de creditor, iar ***în lipsa acțiunilor concrete din partea debitorului în vederea onorării obligațiunii şi stingerii datoriei din anul 2022 există temei legal privind aplicarea interdicției față de debitorul de rea credință,*** contrar argumentelor primei instanțe.

Aplicarea de către instanță a interdicției de a părăsi țara este o măsură excepțională la care trebuie să se țină cont nu numai de interesele creditorului, dar şi de drepturile debitorului.

Conform Hotărârii nr.7 din 05.04.2011 Curții Constituționale privind controlul constituționalității art.64 Codului de executare, se specifică faptul că interdicția de a părăsi țara, este o măsură excepțională, fiind instituită pentru asigurarea executării documentului executoriu. Aceasta se aplică doar după ce au fost efectuate măsurile prevăzute de art.63 alin.(1) Cod de executare.

Respectiv, instanța de recurs conchide că prin intermediul instituirii măsurii de interzicere a debitorului de a părăsi țara, ***se urmărește scopul asigurării executării documentului executoriu***, or, aceasta nu constituie în nici un caz o sancțiune pentru neexecutare, instituirea şi aplicarea acesteia fiind chemată să asigure prin sine asigurarea executării eficiente a documentului executoriu în cazul incapacității de a executa un document executoriu.

În speță, Colegiul reține că ***până în prezent documentul executoriu nu este executat, fapt ce denotă că debitorul nu a întreprins nici o măsură în vederea stingerii obligațiilor sale, eschivându-se cu rea credință de la executarea hotărârii judecătorești.***

Astfel, este cert că executorul judecătoresc a argumentat necesitatea aplicării fată de debitor a interdicției de a părăsi țara în vederea executării documentului de executare, or, debitorul Garea Ivan având obligații patrimoniale față de bugetul de stat în sumă totală de ***** lei, nu le-a stins, iar executorul judecătoresc prin probe pertinente și concludente a demonstrat faptul că acesta se eschivează cu rea-credință de la obligațiile sale.

La fel, întru respectarea prevederilor art.64 alin.(1) Cod de executare, instanța de recurs consideră necesar a impune în sarcina executorului judecătoresc Bezede Vladimir de a efectua periodic un control privind necesitatea menținerii acestei interdicții, cu sesizarea neîntârziată a instanței, în cazul intervenirii situației prevăzute la art. 83 lit. d) Cod de executare până la expirarea termenului de 6 luni.

Reieșind din cele expuse, Colegiul Civil conchide privind existența temeiurilor care ar face imposibilă sau dificilă executarea hotărârii judecătorești, din care considerente este justificată legal aplicarea interdicțiilor sus-menționate în privința debitorului de rea credință.

Instanța reține în acest sens că respectarea principiului preeminenței dreptului constituie una din exigențele unui proces echitabil în sensul art.6 par.(1) din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăților Fundamentale (Roşca c. Moldovei, nr.6267/02 din 22.03.2005, par.24, f.d.28).

Inserat în preambulul Convenției Europene şi Statutul Consiliului Europei, constituind în același timp atât un important impuls la adoptarea Convenitei (Golder c. Regatului Unit al Marei Britanii, nr.4451/70 din 21.02.1975, par.34, f.d.30), cât şi parte integrantă a Convenitei în conformitate cu prevederile art.31 alin.(2) al Convenitei de la Viena, nu poate fi neglijat la soluționarea pricinilor civile potrivit prevederilor art.12 CPC.

În contextul celor invocate mai sus, Colegiul civil consideră concluziile primei instanțe privind respingerea demersului executorului judecătoresc Bezede Vladimir referitor la aplicarea interdicției de a părăsi țară în privința debitorului Garea Ivan ca neîntemeiate, încălcind interesele creditorului urmăritor și inevitabil producând tergiversarea procedurii de executare.

Reieșind din cele expuse mai sus, dat fiind constatarea netemeiniciei concluziilor primei instanțe şi temeiniciei argumentelor invocate în cererea de recurs, ***având în vedere faptul că argumentele executorului nu au fost combătute prin careva probe anexate la dosar, în lipsa unor intenții pozitive*** în vederea executării documentul executoriu nr. *****din data de *****emis de Biroul Vamal Centru, Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ ajunge la concluzia de a admite recursul şi a casa încheierea contestată, soluționând problema în fond prin aplicarea interdicției de a părăsi țara pe un termen de 6 luni în privința debitorului Garea Ivan.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. c), art.428 alin.(1) CPC, Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de executorul judecătoresc Bezede Vladimir.

Se casează încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din ***** în cauza civilă la demersul executorului judecătoresc Bezede Vladimir cu privire la aplicarea interdicției de a părăsi teritoriul Republicii Moldova pe un termen de 6 luni debitorului Garea Ivan și se soluționează problema în fond prin emiterea unei noi încheieri potrivit căreia:

Se admite demersul executorului judecătoresc Bezede Vladimir cu privire la aplicarea interdicției de a părăsi țara în privința debitorului Garea Ivan.

Se aplică interdicția de a părăsi țara pe un termen de 6 (șase) luni în privința debitorului Garea Ivan, a.n. *****, *****, cu domiciliul în or. Căușeni, str. Dimitrie Cantemir *****.

Se obligă executorul judecătoresc Bezede Vladimir, de a efectua periodic un control privind necesitatea menținerii acestei interdicții, cu sesizarea neîntârziată a instanței judiciare, în cazul dispariției necesității acestei măsuri până la expirarea termenului de 6 (șase) luni.

Executarea măsurii de asigurare aplicate prin actuală decizie în privința debitorului Garea Ivan, a.n. *****, *****, cu domiciliul în or. Căușeni, str. Dimitrie Cantemir *****, se pune în sarcina Inspectoratului General al Poliției de Frontieră din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

Termenul de executare a măsurii aplicate prin prezenta decizie se calculează de la data punerii în executare a hotărârii de către organul desemnat cu executarea.

Decizia este irevocabilă din data emiterii.

Președintele ședinței Marina Anton

Judecătorul
Judecătorii Dorin Dulghieru

Constantin Roșca